

plátce nezaručil. Toto stanovisko zaujal i odvolací soud a dotyčné důkazy tím odpadly. Názor odvolacího soudu o přistoupení žalovaného k dluhu P-ové a odsouzení jeho z tohoto důvodu dovoláním zůstává nedotčeno. K důvodům odvolacího soudu v tomto směru dlužno jen tolik podotknouti, že k platnosti přistoupení k dluhu (§§ 1344 a 1347 též § 1406, odstavec druhý obč. zák.) písemné formy se vůbec nevyžaduje, takže dovolávati se ustanovení čl. 317 obch. zák. ani zapotřebí není. Zbývá výtku žalovaného, že nárok žalobkyně jest předčasný, protože žalovaný prý nebyl o zaplacení dluhu upomenut (§ 1334 obč. zák.). Žalovaný však byl nejpozději upomenut žalobou, ale dluhu nezaplatil, takže ani s hlediska splatnosti dluhu nebylo závady proti odsouzení žalovaného.

Čís. 5476.

I když advokát přijal příkaz k vyjednání určité smlouvy a dal si pro případ uskutečnění smlouvy přislíbiti paušální odměnu, nejde o smlouvu sprostředkovatelskou, nýbrž plnomocenskou, pročež při nezdaru má advokát nárok na přiměřenou odměnu palmární.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1925, Rv I 1465/25.)

Žalobě advokáta o zaplacení odměny bylo vyhověno soudy v š e c h t ř í s t o l i c, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné posouzení právní spatřuje dovolatel v podstatě v tom, že odvolací soud nenahlížel na smlouvu stran jako na sprostředkovatelskou smlouvu, nýbrž jako na příkaz. Dovolatel míní, že žalobcova činnost byla činností sprostředkovatelskou, která však nenáleží ku stavovské činnosti advokátově, že tedy nejde o palmar, nýbrž o provisi. Jest však uvážiti, že v odvolacím řízení přichází v úvahu již jenom projekt S., že žalobcova paušální odměna byla ujednána jenom pro případ, že se tento projekt uskuteční, a že práce, které měl žalobce pro dovolatele obstarati, byly svou povahou převážně právnícké. Okolnost, co dovolatele pohnulo, aby obstarání této záležitosti svěřil právě žalobci, a že při tom žalobcova osobnost, jako člena městského zastupitelství, měla pro dovolatele jistý význam, nemůže ničeho měniti na právní povaze smlouvy stran. Jelikož nejde o sprostředkovatelskou smlouvu, při které by ovšem sešlo na tom, zda bylo docíleno smluvního výsledku, nýbrž jde o příkaz, neuhasl dovolatelova v §u 1014 obč. zák. uvedená povinnost tím, že žalobcova činnost neměla výsledku, očekávaného dovolatelem. Dovolatel spatřuje nesprávné právní posouzení také v tom, že odvolací soud nepovažoval žalobci původně ohledně lázeňského projektu udělenou plnou moc za zaniklou, nýbrž uznal, že, když nebyla odvolána, měla platiti také pro následující vyjednávání. Leč odvolací soud uvedl, učiniv po této stránce příslušné zjištění z obsahu předložených listin, že žalobce jednal jako zmocněnec žalovaného, že mu svěřováno bylo další

jednání, a z toho důvodu usuzuje právem, že mu není zápotřebí obírat se otázkou, zdali se tak dělo na základě dříve udělené plné moci či na základě nového příkazu. Poněvadž nejde o sprostředkovatelskou smlouvu, nemusil odvolací soud zjišťovati, o jakou částku, kterou dovolatel zamýšlel vložit do podniku, běželo, zejména, zda činila tato suma pouze 50.000 Kč u obchodu S., z čehož dovolatel odvozuje, že by žalobce měl nárok pouze na 2% z tohoto penize ať už jménem provise, ať jménem palmaru, tedy že by podle ujednání směl si činiti nárok pouze na odměnu 1000 Kč. Pokud vytýká dovolatel částkou 2000 Kč přisouzené odměně žalobcově z titulu smluvních osnov nepřiměřenost, pokud míní, že takové osnovy dlužno v nejlepším případě honorovati pouze jako přípravné práce, není ani po této stránce uplatněný důvod dovolací opodstatněn. Dovolací soud běře zřetel k tomu, že dovolatel sám naznačuje, že si zvolil žalobce za svého právního zástupce a že proto odešel od svého dosavadního právního zástupce ze zvláštních důvodů vzhledem ku žalobcovu společenskému postavení, musil si býti při udělení příkazu vědom své povinnosti v §u 1014 obč. zák. uvedené, proto nemůže podle potřeby tvrditi jednou, že šlo jenom o sprostředkovatele, a po druhé jenom o advokáta a proto dospívá dovolací soud srovnale s nižšími stolicemi ku poznání, že odvolacím soudem přisouzená odměna 2000 Kč je přiměřená.

Čís. 5477.

»Zlý úmysl« záleží v tom, že bezprávné jednání bylo chtěno, ač jednající byl si vědom jeho bezprávnosti. **»Nedopatřením«** pak jest, když někdo opomene náležitou péčí, které vyžaduje obecný život vůbec anebo zvláštní okolnosti určitého případu, když neuváží, jaké následky může míti jeho jednání pro právně chráněné statky.

Jde-li o náhradu škody za to, že nebylo lze používatí zahradní restaurace, nelze vzítí za podklad výtěžek restaurace v zimních měsících.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1925, Rv I 1509/25.)

Žalobci domáhali se na žalovaném náhrady škody, ježto nedodržel a nesplnil smlouvu, kterou jim pronajal dne 22. listopadu 1919 zámeckou restauraci v T. spolu s hostinskou koncesí na dobu tří let počínajíc dnem 1. srpna 1920. Procesní soud své stolice neuznal mezitímním rozsudkem žalobní nárok důvodem po právu, odvolací soud uznal žalobní nárok důvodem po právu. Nejvyšší soud napadený rozsudek potvrdil. Konečným rozsudkem přiznal pak procesní soud své stolice z požadovaných 134.073 Kč žalobcům pouze 7.057 Kč, o d v o l a c í s o u d zvýšil přisouzený peníz o 11.785 Kč.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání ani té ani oné strany.

D ů v o d y:

K d o v o l á n í ž a l o b ů: Nesprávnost právního posouzení spaťují žalobci v tom, že odvolací soud pokládá zavinění žalovaného za